

№ 4/1957.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande
№ 4/1957 med anledning av Ålands landskaps-
styrelses framställning till Ålands landsting
(24/1957) med förslag till landskapslag om
jaktkort i landskapet Åland.

Landskapslagen om jaktkort i landskapet Åland, utfärdad den 1 decem-
ber 1938, ändrades senast med landskapslag, utfärdad den 18 april 1956,
varvid jaktkortsavgiften bibehölls vid tvåhundra mark per år. Vad be-
träffar jaktkortsavgiftens storlek kunna åsikterna gå isär på olika håll,
utan att man därför behöver förutsätta bristande förståelse för jakt-
vården bland dem, som hålla på att den nuvarande jaktkortsavgiften är
tillräcklig. Det bör vara lika möjligt på fasta Åland att få till stånd
skogsviltvård bl.a. genom vidsträcktare fredningsområden, som det varit
möjligt att få sjöfågelvård till stånd överallt i vår skärgård med stöd
av de relativt anspråkslösa jaktkortsmedlen. En förhöjning av jaktkorts-
avgiften till 600 mk per år är enligt utskottets åsikt föga ägnad att
sporra till fortsatta frivilliga insatser exempelvis på sjöfågelvårdens
område. Att därvid uppställa A- och B-jaktkortsavgifter för att skymma
undan den faktiska förhöjningen till 600 mark genom att erbjuda B-kort
å 300 mk, är för att använda jägarspråk, att gömma huvudet i busken.
Knappast någon jaktintresserad torde väl nöja sig med att skjuta enbart
sjöfågel, om man en gång löser jaktkort och får tillfälle att jaga annat
villebråd. Antingen måste alltså praktiskt taget alla lösa A-jaktkort,
eller också råkar B-kortsinnehavarna i frestelse att överträda jaktkorts-
lagen. Hela konstruktionen med A- och B-jaktkort bör därför lämnas utan
avseende.

Den andra nyheten i lagförslaget gäller jakt på allmänna vatten. Det
är dock att göra saken onödigt invecklad, om man inför särskild bestäm-
melse för denna jakt i jaktkortslagen. Det torde näppeligen ha ifråga-
kommit, att någon jaktkortssökande vägrats jaktkort, om han uppgivit sig
komma att jaga enbart på allmänt vatten, och han i övrigt uppfyllt ford-
ringarna för innehavare av jaktkort. På dessa grunder saknas enligt ut-
skottets mening orsak till antagande av helt ny landskapslag om jaktkort.

Den enda ändring, som utskottet kunnat finna i någon mån påkallad, är
stadgandet om själva avgiften. Som tidigare framhållits avstyrker utskot-
tet helt från den föreslagna maximiavgiften 600 mk. För att lämna land-
skapsstyrelsen möjlighet till framtida stödande av jaktvårdsarbetet på
ändamålsenligt sätt, har utskottets majoritet däremot ansett en förhöj-
ning till 400 mk per år skälig med tanke på penningvärdets förändring.
Jaktvårdsförbundet kan därigenom få tillfälle att påvisa resultat av sin

-2-

inledda verksamhet. Minoriteten i utskottet vidhåller en jaktkortsavgift om 200 mark.

I anledning av förestående föreslår utskottet vördsamt, att landstinget

- a) måtte förkasta förslaget till landskapslag om jaktkort i landskapet Åland;
- b) men i stället antaga följande

L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen om jaktkort i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att 2 § i landskapslagen den 1 december 1938 om jaktkort i landskapet Åland (8/38), sådan densamma lyder i landskapslagen den 18 april 1956 (6/56), skall erhålla följande lydelse:

2 §.

Jaktkort må efter prövning utfärdas åt tillförlitliga personer för ett, två eller tre år åt gången i Mariehamns stad av magistraten och i landskommunerna av länsman. Avgiften för jaktkort utgör fyrahundra mark för varje år av jaktkortets giltighetstid, räknat från dagen för jaktkortets utfärdande. Jaktkortsavgiften tillfaller landskapet för att användas till främjande av jaktvården inom landskapet. Jaktkortet löses på den ort, där sökanden är bosatt, och av utom landskapet bosatt person, där han äger jakträtt.

Den, som utfärdar jaktkort, tillkommer ur landskapsmedel ersättning om fem procent på de avgifter, som redovisas.

Mariehamn den 15 mars 1957.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Albin Johansson.

Martin Isaksson.

Närvarande i utskottet: ordföranden Albin Johansson, viceordföranden Nordas samt ledamöterna Arvidsson, John Johansson och Sjöstrand.

Reservation.

Undertecknad har i utskottsbehandlingen förklarat sig kunna acceptera en förhöjning till 300 mark under förutsättning att enighet kunde uppnås. Då emellertid kompromiss icke kunde ernås, föreslår jag vördsamt, att förslaget till landskapslag om jaktkort i landskapet Åland måtte förkastas.

Mariehamn den 15 mars 1957.

V. Nordas.